Harmadik üzenet

Isten ereje és Isten bölcsessége

Igeolvasmány: 1Kor 1,2. 23-24. 30; Róm 6,6. 19. 22; Ef 1,9. 11; 3,11

I. Mielőtt az 1Korinthus 1,24-ben Pál Isten erejeként és Isten bölcsességeként utalt Krisztusra, a 23. versben kijelentette, „Krisztust prédikáljuk, mint megfeszítettet, a zsidóknak ugyan botránkozást, a görögöknek pedig bolondságot”:

A. Ez azt mutatja, hogy a Krisztus, aki Isten ereje és Isten bölcsessége Isten ökonómiája véghezviteléért, a megfeszített Krisztus, olyan Krisztus, aki semmit sem tett, hogy Önmagát megmentse – 24. vers.

B. Az ember szemében, ha egy személy megfeszíttetik, akkor őt erőtlennek tekintik, mert egy erős személy nem engedné magát megfeszíttetni; mindazonáltal a Krisztus, aki Isten ereje, megfeszíttetett.

C. Továbbá, az emberi nézőpontból, egy bölcs személy találna módokat a megfeszítés elkerülésére, mégis a Krisztus, aki Isten bölcsessége, megfeszíttetett – Gal 2,20.

D. A megfeszített Krisztus Isten ereje – 1Kor 1,24:

1. Krisztus keresztjében Isten erejét látjuk.
2. Isten erejére van szükség a Sátánnak, a világnak, a bűnnek, a bukott embernek, a hústestnek, a természeti életnek, a régi teremtésnek és a rendeleteknek a legyőzéséhez.
3. Krisztus halála – az Ő megfeszítése – Isten erejévé vált – 24. vers.

E. A megfeszített Krisztus Isten bölcsessége – 2,7:

1. Ahhoz, hogy elvégezzünk valamit, szükségünk van Krisztusra mint erőre és bölcsességre egyaránt – 1,24.
2. A bölcsesség a tervezést és a célkitűzést szolgálja, míg az erő az eltervezett és célul kitűzött dolgok elvégzését és megvalósítását.
3. Amikor megtapasztaljuk a megfeszített Krisztust, Ő nemcsak Isten erejévé lesz a számunkra, hanem Isten bölcsességévé is – Róm 6,6; Gal 2,20.
4. A megfeszített Krisztus mint Isten bölcsessége kapcsolatban áll Isten mély és mélyreható tervével, amely az Ő jókedve szerint való és Istennek az Ő akarata valóra váltására irányuló útja szerint is való – Ef 1,9. 11; 3,11:
   a. Mivel miénk a megfeszített Krisztus mint Isten bölcsessége, nincs szükség arra, hogy utat keressünk Isten akaratának a véghezvitelére.
   b. Egyszerűen azáltal, hogy megtapasztaljuk a megfeszített Krisztust, spontán utunk van arra, hogy Isten akaratát cselekedjük.
   c. Nagyon bölccsé válunk Isten akaratának cselekvésében – Kol 1,9; 4,12.
   d. Amennyiben megtapasztaljuk a megfeszített Krisztust, Krisztus Isten bölcsességévé fog válni a számunkra az Ő terve valóra váltásához; a miénk lesz Isten bölcsessége, hogy az Ő akaratát cselekedjük – 1,9.

F. Amikor megtapasztaljuk a megfeszített Krisztust, akkor véget érünk – Gal 2,20:

1. Mindaz, ami vagyunk, mindaz, amink van, és mindaz, amit megtehetünk – mind teljesen véget ér.
2. Amikor az Úr Jézus nevét hívjuk, amint megtapasztaljuk és élvezzük Őt, akkor az Ő megfeszítése véget fog vetni nekünk.
3. A megfeszített Krisztus nemcsak az erő, hanem az út is ahhoz, hogy megszabaduljunk a hústesttől, a természeti élettől és a régi teremtéstől.

II. Mint Isten által elhívottaknak nekünk meg kell ismernünk és meg kell tapasztalnunk Krisztus erejét és bölcsességét – 1Kor 1,24:

A. Az 1Korinthus 1,2-ben „elhívott szentek” szerepel:

1. A hívők Krisztusban elhívott szentek, nem pedig szenteknek elhívottak; ez helyzeti kérdés, a helyzetükben való megszentelés szem előtt tartva a hajlamukban való megszentelést.

2. Amikor az Úr nevét hívjuk, akkor az magában foglalja azt, hogy hiszünk Őbelé – Róm 10,14.
3. Az összes hívőnek az Úrban hívónak kéne lennie – Csel 9,14. 21; 22,16.
4. Elhívattunk, hogy hívjunk – Isten elhívott minket, hogy hívjuk az Úr nevét.
5. Az Isten által elhívottak számára Krisztus Isten ereje és Isten bölcsessége.

B. *Az elhívottak* (1Kor 1,24) azokra a hívőkre utal, akiket Isten kiválasztott az örökkévalóságban (Ef 1,4), és akik hisznek Krisztusban az időben (Csel 13,48).

C. Azok számára, akik hisznek Krisztusban, és hívják az Ő nevét, Ő Isten ereje és Isten bölcsessége.

D. A megfeszített Krisztus Isten ereje a megmentésünkhöz és Isten bölcsessége az Ő terve valóra váltásához:
1. Az erő a képesség, és a bölcsesség az út.
2. Krisztus először az erőnk, ezután pedig Ő a bölcsességünk, vagyis az utunk.
3. Krisztus Isten ereje Isten ökonómiája véghezviteléhez, és Ő ugyancsak Isten bölcsessége, Isten útja, Isten ökonómiája véghezviteléhez.

E. Krisztus mint Isten ereje megerősít minket egy dinamikus erővel, ellátva és fenntartva minket abban, amik vagyunk és amit teszünk:
1. Az összes körülményünkben és állapotunkban Krisztus mint Isten ereje lehetővé teszi nekünk, hogy szenvedjünk, terheket hordozzunk, és szilárdan megálljunk.
2. Ő ugyancsak fenntart minket a rendíthetetlenség pontjáig; ezért Pál kijelenti, „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít" – Fil 4,13.
3. Krisztus mint Isten ereje naponként ellát és fenntart minket az Ő isteni kitöltése révén.

F. Krisztus mint Isten bölcsessége szüntelen áramlik hozzánk Istentől, hogy a jelen és gyakorlati bölcsességünk legyen a tapasztalatunkban – 1Kor 1,24.

III. „Tőle vagytok ti a Krisztus Jézusban, aki bölcsességgé lett nekünk Istentől: egyben igazságossággá és megszentelődéssé és megváltássá" – 30. vers [angol ford. alapján]:

A. Ebben a versben Pál nem azt mondja, hogy Krisztus a bölcsességünkké lett; ehelyett azt mondja, hogy Krisztus bölcsességgé lett „nekünk Istentől":
1. A *nekünk Istentől* kifejezés valami jelenvalót, gyakorlatit, tapasztalatit és folyamatban lévőt jelez, ami transzmisszió útján történik.
2. Az, hogy Krisztus bölcsességgé lett nekünk Istentől, azt mutatja, hogy ott van Krisztusnak mint bölcsességnek a transzmissziója Istentől nekünk a mindennapi megtapasztalásunkhoz.
3. Folytonosan szükségünk van Krisztusra mint bölcsességre nekünk Istentől.

B. Krisztus bölcsességgé lett nekünk Istentől mint három létfontosságú dolog Isten megmentő munkájában:
1. Ő az igazságosságunk (a múltunkért), amely által megigazultunk Istentől, hogy újjászülethessünk a szellemünkben, és így befogadjuk az isteni életet – Róm 5,18.
2. Ő a megszentelődésünk (a jelenünkért), amely által megszentelődünk a lelkünkben, vagyis átformálódunk az értelmünkben, érzelmünkben és akaratunkban, az Ő isteni életével – 6,19. 22.
3. Ő a megváltásunk (a jövőnkért), vagyis a testünk megváltása (8,23), amely által el fogunk változni a testünkben az Ő isteni életével, hogy a miénk legyen az Ő dicsőséges hasonlatossága (Fil 3,21).
4. Istentől van az, hogy mi egy ilyen teljes és tökéletes megmentésben részt veszünk, amely az egész lényünket – szellem, lélek és test – organikusan eggyé teszi Krisztussal, és Krisztust mindenné teszi a számunkra.
5. Ez teljesen Istentől van, nem pedig tőlünk, hogy Őbenne dicsekedhessünk és büszkélkedhessünk, nem pedig magunkban – Ef 3,20-21.

© 2024 Living Stream Ministry